Στις 11 Νοεμβρίου εκοιμήθη ο παππούς

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ,

ο εξαίρετος και αγαπημένος φίλος μας “ ΓΚΙΟΚΑΣ”, ο άριστος οικογενειάρχης, ο τρομερός σιδεράς, ο “ντιμιρτζής” του χωριού αλλά και συγχρόνως ο μεγάλος, ο ένας, ο ιδρυτής, ο φροντιστής, ο χρηματοδότης της ποδοσφαιρικής ομάδας του χωριού που αγάπησε σαν παιδί του και κάθε νίκη της στο γήπεδο, στο “χουριανκό τσιαΐρι” τον γέμιζε χαρά για ένα ολόκληρο χρόνο, τελευταία δε και ο ενάρετος ψάλτης και υπηρέτης της αγίας εκκλησίας μας.

Ο εκλιπών, γεννήθηκε το έτος 1927, στα ΒΡΥΣΙΚΑ όπου και έζησε μέχρι και την τελευταία στιγμή της ζωής του, φωτοβολώντας και διαχέοντας, αγάπη, καλοσύνη και πραότητα.

Το Αγγελτήριο της στενάχωρης είδησης του θανάτου του.

Στη Θεσσαλονίκη, απόγευμα 15ης Νοεμβρίου.

Στην απόλυτη ησυχία του σπιτιού μου το κουδούνισμα του τηλεφώνου ακούστηκε πιο δυνατό και μπορώ να πω επιτακτικό.

“ Λέγεται παρακαλώ!!!”

Από την άλλη άκρη της γραμμής άκουσα τη γνώριμη φωνή του φίλου μου Χρήστου Γκροζούδη, του “Λήτου”.

“Θεόφιλε, ο παππού Παναγιώτης Τσολακίδης, ο φίλος σου και συμπέθερος μου πέθανε.”

.....και ύστερα σιωπή, νεκρική σιγή, οι αισθήσεις μου μπλοκαρίστηκαν, δυο κλικ ακούστηκαν και η τηλεφωνική επικοινωνία μας διακόπηκε.....

Προσευχή στον Ύψιστο για συχώριο ας γίνουν οι ευχαριστίες μου προς σε.

“Σ᾽ ευχαριστώ μεγάλε φίλε μου Παναγιώτη για όσα με δίδαξες στα εφηβικά μου χρόνια για το πως να πορευθώ στα επόμενα ανδρικά μου, όχι με συμβουλές, περιττά λόγια και παραινέσεις αλλά με τα έργα σου και με τον τρόπο που ζούσες εσύ τη ζωή σου.”

Η αγάπη των συγχωριανών σου προς το πρόσωπο σου δεν σε χαρίστηκε, την κέρδισες μέσα από τον πολύχρονο ενάρετο βίο σου και γι᾽ αυτό δεν θα χρειαστείς “διόδια” για να περάσεις “Αχέροντες”, ο δρόμος σου για την επουράνια αιωνιότητα περνά μέσα από τις ψυχές μας, τις ψυχές των συγχωριανών σου που άδολα θα σε οδηγήσουν στα “Ηλύσια Πεδία” στον Παράδεισο τον Χριστιανικό.

Αιωνία η μνήμη σου αδελφέ μας Παναγιώτη.....Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκέπασε.....

Καλή Ανάσταση Παναγιώτη Γκιόκα.